

De party-tuinkamer

Noem het gerust een botsing van tuinconcepten. Sinds een zestal jaren heb ik nieuwe burens bij mijn buitenhuisje. De eerste vijf jaren was hun tuin een ruig depot van bouwmaterialen, maar dit voorjaar hebben ze zich een party-tuinkamer gekerfd (opgehoogd eigenlijk, want te nat en te hellend) die bij de omgeving detoneert als de spreekwoordelijke tang op een varken. De strakke minimalistische tuin moet een recente trend zijn, want in mijn buurt in Gent zag ik vorig jaar iets vergelijkbaars verschijnen, maar in de stad valt het wat minder op. Drie strakke muren - op het platteland deels vervangen door strak geschoren taxushagen begrenzen het kamerbreed gazon-tapijt. Daar dromen Vlamingen tegenwoordig dus van. Ik vrees dat deze mensen immuun zijn voor natuureducatie. Probeer maar eens uit te leggen dat jijzelf kickt op mooie geleidelijke overgangen, natuurlijk ogende lijnen, leuke fauna en flora. Tijdens een praatje dacht ik eerst nog de aandacht te vestigen op de vink, de merel, de tuinfluiter en de winterkoning die allemaal in mijn tuin zaten te zingen, maar zag daar uiteindelijk toch maar van af.

Tekst: Johan Heirman

Helaas heb ik aan die kant van mijn tuin - op redelijke afstand van de perceelsgrens - hazelarenhakhout. In de afgelopen dertig jaar is er vier keer gekapt, de laatste keer was anderhalf jaar geleden, dus echt bedreigend zou hij niet mogen zijn. Maar dan verneem ik dat er alweer twijgen over de muur hangen, en dat het de vrouw des huizes te doen is om de strakke belijning bovenaan de muur die door niets gestoord mag worden dat het oog zou kunnen beledigen. Het gaat zelfs niet eens meer om haat of angst voor het vallende blad. Ze zegt dat zij toch ook het recht heeft om te genieten van haar tuin zoals zij dat wil en ja, geef haar maar eens ongelijk, want dat willen wij toch allemaal? Al zou ik er minder moeite mee hebben mijn hazelaars te kortwieken mochten zij het zonnebaden of het aanleggen van een moestuintje of een fleurige border in de weg staan - quod non.

Mijn burens hebben ontegensprekelijk het recht aan hun kant. Aan de aldus ontstane frontlinie

zullen aan beide kanten compromissen nodig zijn om de gewapende vrede niet te doen ontaarden in een bitter en niets ontziend conflict. De kapfrequentie van de hazelaars zal dus gevoelig verhoogd moeten worden, ook al zijn ze daardoor niet meer bruikbaar als kachelhout en betekent het meer werk. Ik probeerde nog even tevergeefs sympathie te wekken voor de ene gele kornoelje die er ook tussen staat, vanwege de subtiele bloei en de eetbare vruchten.

Aldus ontstaan er overal ter wereld fronten, daar waar mensen met verschillende opvattingen ter weerszijden van grenzen wonen. Tot nader order zijn gedachten - gelukkig! - nog altijd vrij. Vraag is maar hoe mensen aan hun opvattingen komen. Het buitenkamerconcept is in mijn ogen haram, te bestrijden gedachtengoed, en bovendien getuigend van een grote geestelijke armoede. Maar al zijn bepaalde types mensen er wellicht vatbaarder voor, niet zij die besmet werden met deze verderfelijke meme moeten bestreden worden maar de bedenkers ervan, die zulke ongein ongestraft publiceren in tuin- en lifestyle-magazines.